

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas Nr. 883/2004⁽¹⁾ 11. panta 3. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka darba ņēmējam, kurš dzīvo vienā dalībvalstī un strādā citā dalībvalstī, pamatojoties uz pagaidu aģentūras darba līgumu, saskaņā ar kuru darba tiesiskās attiecības izbeidzas, beidzoties norīkojumam, un pēc tam tiek turpinātas, starpposmos joprojām ir piemērojami šīs citas dalībvalsts tiesību akti, kamēr darba ņēmējs uz laiku nav pārtraucis šo darbu?
- 2) Kādi faktori ir būtiski, lai šādos gadījumos konstatētu, vai darbība uz laiku ir pārtraukta?
- 3) Pēc kāda laikposma ir jāuzskata, ka darba ņēmējs, kuram vairs nav līgumisku darba tiesisko attiecību, uz laiku ir pārtraucis savu darbību nodarbinātības valstī, ja vien nav konkrētu norāžu par pretējo?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV 2004, L 166, 1, lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 29. decembrī iesniedza *Bundesgerichtshof* (Vācija) – Maksātnespējas process par *Galapagos S.A. īpašumu, piedaloties DE, kas rīkojas kā maksātnespējas procesa administrators, Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S. A. un Prime Capital S.A.*

(Lieta C-723/20)

(2021/C 128/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Galapagos BidCo. S.a.r.l.*

Pārējie lietas dalībnieki: DE, kas rīkojas kā maksātnespējas procesa administrators, *Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A., Prime Capital S.A.*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/848 (2015. gada 20. maijs) par maksātnespējas procedūrām⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “Regulas (ES) 2015/848”) 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka sabiedrības parādnieces, kuras juridiskā adrese ir vienā dalībvalstī, galveno interešu centrs neatrodas otrā dalībvalstī, kurā ir tās galvenās vadības atrašanās vieta, kā to var noskaidrot ar objektīviem un trešajām personām pārbaudāmiem faktoriem, ja tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, sabiedrība parādniece šo galvenās vadības vietu ir pārcēlusi no trešās dalībvalsts uz otro dalībvalsti, kamēr trešajā valstī attiecībā uz sabiedrību parādnieci tika iesniegts pieteikums par galvenās maksātnespējas procedūras sākšanu, par kuru vēl nav pieņemts lēmums?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša: vai Regulas (ES) 2015/848 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka
  - a) tās dalībvalsts tiesas, kuras teritorijā ir parādnieka galveno interešu centrs, iesniedzot pieteikumu par maksātnespējas procedūras sākšanu, saglabā starptautisko piekritību lemt par šīs procedūras sākšanu, ja parādniece savu galveno interešu centru pārcēl uz citu dalībvalsti pēc pieteikuma iesniegšanas, bet pirms lēmuma sākt maksātnespējas procedūru pieņemšanas, un

- b) šī vienas dalībvalsts tiesu starptautiskās piekritības saglabāšana izslēdz citas dalībvalsts tiesu piekritību lemt par citiem pieteikumiem par galvenās maksātnespējas procedūras sākšanu, kas pēc parādnieka galveno interešu centra pārcelšanas uz citu dalībvalsti ir saņemti šīs citas dalībvalsts tiesās?

(¹) OV 2015, L 141, 19. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 4. janvārī iesniedza Judecătoria Miercurea Ciuc (Rumānija) – Pricoforest SRL/Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)

(Lieta C-13/21)

(2021/C 128/18)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Judecătoria Miercurea Ciuc

Pamatlietas puses

Prasītāja: Pricoforest SRL

Atbildētāja: Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas Nr. 561/2006 (¹) 13. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētais jēdziens “100 kilometru rādiusā” ir jāinterpretē tādējādi, ka taisnai līnijai, kas ir novilkta kartē starp transportlīdzekļa bāzes vietu un galamērķi, ir jābūt mazākam par 100 km, vai tādējādi, ka transportlīdzekļa faktiski nobrauktajam attālumam ir jābūt mazākam par 100 km?
- 2) Vai Regulas Nr. 561/2006 13. panta 1. punkta b) apakšpunkta tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka, veicot minētajā tiesību normā paredzētos pārvadājumus, no kuriem mēneša laikā daži notiek 100 km rādiusā no transportlīdzekļa bāzes vietas un citi pārsniedz šo rādiusu, apstākļos, kad valsts tiesiskais regulējums izslēdz Regulas Nr. 561/2006 13. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto situāciju no šīs regulas tiesību normu piemērošanas, no regulas piemērošanas ir izslēgti visi attiecīgie pārvadājumi, [vai] tikai pārvadājumi, kas ir veikti, [ne]pārsniedzot 100 km rādiusu, vai arī neviens no tiem?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes regula (EK) Nr. 561/2006 (2006. gada 15. marts), ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 (OV 2006, L 102, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 12. janvārī iesniedza Oberster Gerichtshof (Austrija) – Uniqa Versicherungen AG/VU

(Lieta C-18/21)

(2021/C 128/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Uniqa Versicherungen AG

Atbildētājs: VU